

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ואתחנן - עקב תשפ"א ♦ עלון מס': 70

השגחה שבועית

דרוש מחולל חמצן

ר' אברהם מביתר אומר לי: אין לכם מושג מה אתם עושים! דע לך שאתם לא עוסקים רק בהפצת אמונה, אלא זו הצלת נפשות ממש. אני מוכרח לספר לך על אדם שאני מכיר אישית. הוא סבל מצרות צרורות, ממש היה מסובב כולו במצוקות אימות. שום דבר לא הצליח לו בשום כיוון ובשום צד. הוא הגיע למצב כזה, שאבד לו הטעם בחיים. את המחשבות שעברו לו בראש איני רוצה להוציא מהפה שלי. ריחמתי עליו, אבל חוץ מלרחם לא יכולתי לעשות דבר. גם אם הייתי יוצא במגבית בשבילו, לא הייתי מצליח לעזור לו, כי את הבעיות שלו לא יכלו לפתור רק בכסף. דבר אחד בכל זאת עשיתי למענו: הכרתי לו את "השגחה פרטית". עברה תקופה לא ארוכה, ואני פוגש אותו, זורח ושמוח. לא להאמין שמדובר באותו אדם. מאור הפנים שלו התחדש, הקול שלו, הדיבורים שלו... פשוט בן אדם חי. הוא אומר לי: "הצלת אותי. קיימת כל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא".

ר' אברהם הוא לא הראשון ולא השני שמספר ספורים כאלו. במשך השנים שמענו מאות תגובות מהסוג הזה. הקב"ה שלח לעולם 'מחולל חמצן' שנותן לאנשים זריקות חיים. זה מציל בכל התחומים: ברפואה, בפרנסה, בנחת ובכל מה שצריך.

אנשים שהתחברו רואים את העולם באור זורח ומאיר, ומרגישים את התחושה שהקב"ה כל כך משתוקק להעניק להם, יש לי אבא אוהב, אבא שדואג לי.

חברים, מה בסך הכול עשה ר' אברהם? הוא הכיר את 'השגחה פרטית' לחבר. בכלום הוא הציל יהודי.

קיבלנו פניות רבות ממקומות רבים שהעלון עדיין לא מגיע אליהם. הסיבה היא שעד היום חילקנו את העלון באמצעות הרבה מקומות קטנים שזקוקים לכמות קטנה יותר, וגם אלו מתחננים לאור העצום הזה.

בסייעתא דשמיא, הגענו להסכם עם חברה שמפיצה גם בכמויות קטנות, של 20 עלונים בלבד למוקד.

בדמי משלוח בלבד, שהם בסך הכול 15 שקלים לחודש, 'מאירים' את העולם ומפיצים אור ל-20 משפחות.

התקשרו לימאירי'ם - 02-6209648, וקחו את הזכות הזאת! אם יש לכם מכר במקום שהעלון עדיין לא מגיע אליו, בשרו לו את דבר העלון, ותזקפו לעצמכם אלפי זכויות של זיכוי הרבים.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

מיליונר מבקש חינוך

זהו התנאי הראשון מארבעת התנאים שמציב ה"אור החיים" הקדוש, התנאי הראשון לכך שהתפילה תקבל: לבוא לפניו יתברך כמו עני שאין לו כלום, לא תורה ומצוות ולא מעשים טובים, שאינו תולה בזכות עצמו אלא רק ברחמי ה', כי רחום וחונן הוא.

משה רבנו מנהיג ישראל, שלימדם תורה ומצוות, וסבל טרחתם, משאם וריבם במשך ארבעים שנה, זכויות לאינסוף היו לו... ועתה כשמבקש משהו עבורו, הוא לא יכול לבקש שבזכות זה ה' יענה לו? מלבד זאת רואים, שלפעמים מזכיר משה רבנו בתפילותיו זכות אבות, ואומר "זכור לאברהם ליצחק וליעקב".

גם אנחנו בימינו, יודעים שיש סגולה נפלאה לכך שהתפילה תקבל, והיא שמזכירים זכות של צדיק, כמו למשל זכותם של דוד המלך ושל רבי שמעון בר יוחאי, או זכות הצדקה והחסד. ואיך נדע מתי התפילה הראויה היא באופן של תחינה - לבקש מתנת חינוך, ומתי מן הראוי להזכיר זכויות?

מחדש המהר"ל מפראג בספרו "גור אריה" (בתחילת פרשת ואתחנן), שההבדל הוא אם אדם מבקש עבור עצמו או עבור אחרים. כאשר האדם מבקש בשביל אחרים, ראוי שיזכיר זכויות. כשחס ושלום נמצא יהודי במצוקה, אילו פנים תהינה אם נתפלל: ריבוננו של עולם, אנא עזור והושע לפלוני בחינם, כי אין לו שום זכויות ומעשים טובים... אלא, ודאי שמזכירים את זכויותיו, ואומרים לפני ה': ראה כמה חסדים עשה האיש הזה, וכמה מצוות ומעשים טובים יש לו. יהי רצון שבזכות זה תשמע שוועתנו ותושיע אותי. לעומת זאת, כשמבקש על עצמו, שם הצורה הנכונה היא לבקש מתנת חינוך: 'בורא העולם, אינך חייב לי שום דבר. כל מה שנתת לי עד היום, היה חסד גמור, מתנות שלא שילמתי עליהן מאומה. הכול היה בחינם, ואני מבקש ממך ריבוננו של עולם, שגם עכשיו תיתן לי בחינם. לא בגלל מעשים טובים, לא בגלל זכויות מיוחדות, אלא רק מפני שאתה מרחם עלי יותר מכל מרחם'. זהו השבח בתחנון, תפן אלינו ברחמים, כי אתה הוא בעל הרחמים.

(מתוך שיעור 155 בשער הביטחון)

לפעמים צריך יהודי להסתדר עם אויבים. לעתים מדובר במפגש קצר עם אדם שנתקע בו ברחוב, או עם שכן לנסיעה באוטובוס שמשום מה החליט שהספסל כולו שייך רק לו, ולפעמים נתון אדם בתוך מצוקה שמתמשכת כמה שנים: מעלילים עליו עלילות בבית משפט, עוקבים אחריו וחוגגים עם כל מעידה שלו. יש כל מיני דרגות של אויבים ושונאים, והמשותף ביניהם, שאין להם כל יכולת להועיל או להזיק בלי רשות מלמעלה.

ההדרכה הנכונה שרבנו נותן לנפגע כיצד להינצל מהם, היא: ויתחנן אל האלוקים ויבקש מלפניו לכפר עוונותיו ואז ישוב אויביו לאהבתו. (פרק ד' סוף חלק שלישי)

עלינו להתבונן בלשוננו של רבינו ויתחנן. למה לא 'תפלל', 'יעתיר', 'יבקש' או 'יפציר'? ויתחנן הוא לשון תחינה. הפרשה השנייה בחומש דברים היא ואתחנן. משה רבנו מתחנן לקב"ה שיכניס אותו לארץ ישראל, למען יוכל להשתלם במצוות המיוחדות שאפשר לקיים רק בארץ הקודש. הוא מתפלל 515 תפילות, כולן בלשון תחינה. רש"י כותב שיש עשר לשונות של תפילה, והמעולה שבהן היא תחינה. מה המיוחד בזה?

'תחינה' היא לשון 'חינם'. יהודי אינו מבקש לקבל בגלל כל מיני זכויות, אלא כמתנת חינם.

אחרי פרשת העגל, ביקש משה רבנו מה' שיגלה לו כיצד הוא מנהיג את העולם. ענה לו מלך העולם: "והנותן את אשר אחון, ורחמתי...". איננו חייב לשום נברא בעולם שום דבר. כל מה שאני נותן לאדם, בחינם אני נותן לו. משה רבנו שמח שמחה גדולה עם הגילוי הזה, וכאשר בא לבקש להיכנס לארץ ישראל, השתמש בזה.

אף על פי שיש להם, לצדיקים, תלות במעשיהם הטובים, בכל זאת הם מבקשים מהבורא מתנת חינוך. תפילתו של משה רבנו פעלה כל כך, עד ששומע התפילות ברוך הוא, דרש ממנו להפסיק להתפלל. לומדים מכך שתפילה כזאת היא עוצמתית במיוחד. תפילה אשר בה לא מזכירים את זכויות העבר, אלא "תחנונים ידבר רש" (משלי י"ח).

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

חותמת אדומה של קצין רומני

אני גר במודיעין עילית. סבי שמתגורר בארצות הברית יצא מרומניה לפני עשרות שנים, והוא סיפר לי מעשה מופלא. ברומניה שתחת השלטון הקומוניסטי הידוע לשמצה, גר יהודי ששמו ר' משה. ידוע שלפי כללי המשטר הקומוניסטי, אנשים לא ממש יכלו להתקיים. ההגבלות על אפשרויות הפרנסה היו פשוט בלתי נסבלות, וכמו רבים וטובים שלח ר' משה את ידו במלאכה שאינה חוקית. בשלב מסוים עלו על כך השלטונות, ור' משה הביץ שאם חיוו יקרים לו, עליו לברוח ולהסתתר. התחבא ר' משה בדירת מסתור, ומפעם לפעם החליף את מקום מחבואו. כך עברה עליו תקופה ארוכה, עד שביום מן הימים קיבל הודעה שהגיע לביתו מכתב, המאשר את בקשתו לקבלת אשרת יציאה מרומניה. ר' משה התכבד בזאת להגיע למשרד הפנים, ולסדר את הניירת. ברגע הראשון שמח ר' משה, אך ברגע השני החל לחשוש שמא מדובר במלכודת. מי ידע, אולי קוראים לו כדי להניח אזיקים על ידיו ולהשליך אותו לכלא. הוא לא ידע להשית עצות בנפשו. כמה אפשר לברוח ולהתחבא, כשהוא מנותק ממשפחתו ונרדף על ידי השלטון? בצר לו, החליט ללכת אל האדמו"ר מסקולען. ביתו של הרבי היה תלפיות לכל היהודים באזור, קרן אורה בתוך החשכה הקומוניסטית הנוראה. הרבי שמסר את נפשו למען כלל ישראל, בוודאי יוכל לתת לו עצה טובה ולמשוך לו ישועה ממרום. בא ר' משה לפני הרבי וסיפר לו את כל הקורות אותו. ענה לו הרבי: "אני לא יודע מה לענות לך. זאת שאלה קשה מאד". למשמע התשובה בכה ר' משה ואמר, "רבי, חוס על נפשי, אני בצרה גדולה. מה אעשה?". אמר לו הרבי: "אתה מבין בעצמך, שבדרך הטבע אין לך שום דרך להימלט. רק אם תאמין באמונה שלמה שרק הבורא יתברך יכול להציל אותך, ויהיה לך בטחון גמור שה' יעזור לך, תבוא הישועה". אמר ר' משה, "אני מאמין באמונה שלמה!". השיב לו הרבי: "לא מספיק לומר את זה. צריך להאמין באמת, בפנימיות הלב, ולשם כך הבה ונלמד ענייני בטחון". שעה ארוכה ישב הרבי עם ר' משה ודיבר אתו מענייני אמונה ובטחון. בסוף אתה שעה אמר לו הרבי, "לך לשלום, ומחר בוא ונעסוק שוב בסוגיה". במשך כמה ימים ישב ר' משה אצל הרבי לשעה של לימוד וחזוק. הרבי הרעיף עליו טללי תחייה וחזיק אותו, עד שלביו היה שלם ובטוח שבאמת אין עוד מלבדו. הנהגה זו הייתה לפלא עצום, כי הרבי הרי היה עסוק עם ענייני הכלל במשך כל היום והלילה, ועם כל זה הוא מצא זמן לשבת עם יהודי וללמוד אתו ענייני אמונה. לא רק זה, אלא שר' משה היה מבוקש על ידי השלטונות, ואם היו מוצאים אותו אצל הרבי, הם היו אוסרים גם אותו. הרבי למד עם ר' משה מתוך סיכון עצמי ובמסירות נפש ממש. בסימומה של 'תקופת ההכשרה' אמר לו הרבי, "עכשיו אתה יכול לנסוע, וה' יהיה בעוזך". הנהול היה, שמי שמקבל אישור שנשלח אליו בדואר, מגיע לנמל התעופה ביום המיועד להפלגה, ושם הוא מחכה שיקראו בשמו. ברגע שהוא מקבל את הניירות המתאימים, הוא יכול לעלות לאנייה. ר' משה ובני משפחתו ארוזו את כל החפצים שלהם ויצאו לנמל. הם ישבו באולם הנוסעים וחיוו שיקראו בשמם. ישבו וישבו, ושמעו את שמותיהם של המאושרים אשר קבלו ניירות ואצו לאנייה. עברו שעה ועוד אחת, האולם הלך והתרוקן, בני ביתו של ר' משה היה לחוצים מאד, ורק הוא רגוע. ה' מנהל את העולם. הכול לטובה, אין עוד מלבדו. האולם התרוקן לגמרי, האנייה עומדת להפליג ממש בדקות אלו, והנה נכנס קצין בכיר לתוך האולם ושואל את ר' משה: "מה אתם עושים כאן?". ר' משה אומר שהוא בא לקבל אשרת יציאה, כפי שהזמינו אותו. הקצין שואל עוד כמה שאלות, ובסימומן הוא נותן לו כמה ניירות. ר' משה נרגש ממש, הוא ובני ביתו רצים בבהילות לאנייה, וברגע האחרון מספיקים לעלות עליה. הם זוכים לעלות לארץ ישראל ולהשתקע בה, ולגדל דורות ישרים.

יש לו אבא

מספר הרה"ח ר' יצחק הי"ו, מלמד בבית שמש: אבא של תלמיד שלי נפטר. הילד לקח את זה קשה מאוד מאוד, וכל מה שניסיתי לעשות אתו, לא היה לו טוב. הוא נסגר בתוך עצמו לגמרי, ולא הסכים להיפתח כלל וכלל. בלית ברירה התקשרתי לאמו האלמנה, ושאלתי אותה מה ניתן לעשות עם הילד. האמא אמרה לי מתוך כאב: "אני בעצמי במצב לא פשוט בכלל, אני יודעת מה לומר לך. אולי תפנה לגיסי, אח של בעלי ז"ל, אולי הוא יוכל לעזור לך בענייך". התקשרתי לגיס, וסיפרתי לו בקצרה מה קורה. הוא אמר לי: "בוא ניפגש". נפגשתי אתו והסברתי לו את המצב מתחילה ועד סוף, אבל לתשובתו הכאובה של הגיס לא ציפיתי. "תשמע", הוא הגיב לבסוף, "הקב"ה לא נתן לי ניסיון בחינוך, אין לי ילדים. נראה לי שאני לא ממש הכתובת שיכולה לעזור בענייך". עמדתי אובד עצות, "כבר ניסיתי הכול. האבא לא נמצא, לאמא אין כוח, לדוד אין ניסיון, מה אני עושה?". למחרת, כשהגעתי לחיידר וראיתי את הילד, התעורר בי הרגש. פתאום ראיתי אותו כך, יתום עזוב, שאין שום אדם קרוב שיכול לסייע לו. אין לו אף אחד. דמעות התחילו לזלוג לי מהעיניים. נשארתי רק כתובת אחת ויחידה, רק אבי יתומים, אליו פניתי באותו רגע. אמרתי לקב"ה: "הנה הילד שלך, אני לא יכול לעשות כלום, האבא בעולם שכולו טוב, לאמא אין כוח, לדוד אין ניסיון, רק אתה לבדך נמצא כאן, הנה הבן שלך, אנא תחזק אותו ותעודד אותו, אנא שלא יהיה לו פער בלימודים, שילמד מתוך שמחה, שייבן את הנלמד, שיהיה לו טוב בין החברים...". אמרתי כל אשר על לבי, כל מה שכל אבא היה רוצה לראות בבן שלו, כל מה שמלמד שואף להנחיל לתלמידיו. כך עמדתי ודיברתי אל אבא של הילד מתוך התרגשות רבה, כשדמעות זולגות לי מהעיניים. תוך תקופה קצרה הילד חזר לעצמו לחלוטין, הוא השלים את כל הפערים, ופשוט ראו עין בעין שהקב"ה מלווה אותו יד ביד. (בטחון הימים ב-5 דקות - יום חמישי פרשת מטות מסעי - מס' 221)

מלוד לרשב"י

חזרנו מהצפון ברכבת. היה מאוחר, והרכבת למודיעין כבר לא עבדה. בחישוב מוטעה החלטנו להמשיך לתחנה בלוד, כי לוד יותר קרובה למודיעין עילית. לא לקחנו בחשבון שהתחנה היא בתוך שדה התעופה, ושזה מסובך מאוד לצאת משם. צריך לקחת מונית ולשלם עליה מחיר מלא. לא היה לנו כסף לזה. וגם כך, איך ניסע מלוד למודיעין עילית? בהשפעה של הסיפור של ר' יעקב פערל ואצבעותיו החדשות, למדתי נוסח חדש של תפילה. אמרתי: 'בואו נודה לה' על מה שהיה היום, על זה שעכשיו אנחנו כבר בדרך חזרה, ונודה על זה שהקב"ה יחזיר אותנו הביתה בצורה הכי נוחה שיכולה להיות!' משום מה המחשבה על טלטול נוסף באוטובוסים עשתה לי רע, ורציתי מאוד להגיע הביתה בקלות. כל הזמן שמתי מבטחי בה', והתאמצתי לחשוב שהוא כול יכול, ושאין לו שום בעיה לקחת אותנו הביתה. אמרתי "מזמור לתודה" כמה פעמים, בהודיה גמורה על כל הטובות והנפלאות שעושה עמנו, ושבטוח שיעשה עמנו. אנו מתקרים לתחנה, הרבה אנשים מחכים שם. אוטובוס פנימי בצבעי שחור וצהוב מגיע ואוסף את כל מי שעומד שם. היעד שלו - 'חניה לטווח ארוך'. אנחנו בורים ועמי הארצות, אין לנו מושג בענייני שמים, קרי טיסות, ואיננו מבינים את משמעות היעד. אנו חושבים שעל ידי האוטובוס הזה נוכל לצאת מהמתחם, ולחפש את התחנה של קו 150. עומדים ליד הדלת של האוטובוס, וחושבים

מאירים את העולם' כפשוטו -

מספר היהודי ממודיעין עילית: סבא שלי הוא ידיד של ר' משה מאותם ימים. באחת הפעמים שהוא הגיע לארץ, הוא ביקר בביתו של ידידו ר' משה. הם העלו זיכרונות, ואז אמר לו ר' משה, "בוא תראה דבר מעניין". הוא הוציא למול עיניו את הניירות שקיבל מהקצין הרומני, ואמר לו: "אחרי כמה ימים באנייה, עניין אותי לראות מה כתוב בניירות שקיבלתי. תראה, תראה מה כתוב פה!"

הסבא הסתכל ב'אשרת היציאה', ומול עיניו הנדמה הזדקרה חותמת אדומה ובולטת לצד הוראה ברורה, כי על אדם זה חל איסור יציאה מהארץ!!!

את הניירות האלו הוא הראה לשומרים. עם זה הוא יצא מגבולות המדינה שכל כך 'שמרה' עליו, וכך הוא בנה את חייו כאן, בארץ הקודש. איך קרה דבר כזה? זאת לא שאלה, הוא הרי למד את סוגית הבטחון עם הרבי מסקולען זי"ע...

(יום ראשון פרשת מטות מסעי תשפ"א, לילה, סיפור 3 / מס' סיפור 20728)

בסוף גיליתי, שרק לעצמי עשיתי

מספר שמואל מאיר אנשין מבית שמש:

את כל ימי הפסח שעבר עלינו לטובה חגגנו במירון, סמוך נראה לקבר הרשב"י, באכסניה של משפחת מילר. במוצאי שביעי של פסח ארזנו את כל החפצים שלנו, והעמסנו אותם על הרכב שלי. את הילדים שלחתי הביתה באוטובוס, ומכיוון שהמפתח של הבית היה אצלי, מיהרתי לצאת אחריהם, כדי שהם לא יישארו תקועים מחוץ לבית. מלאכת האריזה הגיעה לסיומה, עשיתי את דרכי במשעולי הכפר, וממש ביציאה אני מקבל טלפון מאחת המשפחות שמתגוררות במירון. הם שמעו שעדיין לא יצאתי ממירון, והם מבקשים טובה גדולה. החתן שלהם, שגר בבית שמש, היה אצלם בחג וכעת שכח את הפלאפון שלו, אז אנא, אם אנחנו יכולים, שנעבור דרכם וניקח את הפלאפון. לרגע לא חשבתי שלא לעשות את הטובה הזאת, אבל זה היה קשה. כבר הייתי ממש ביציאה מהכפר, ופתאום מבקשים ממני לעשות רוורס.

חזרתי לכפר, לבית המשפחה שאצלה היה הפלאפון השכוח, לקחתי את הפלאפון, ואז הרבנית שלי נזכרת ואומרת, "שכחנו שם, בדירה, ירקות ופירות מצוינים. תפוחים, סלק וגזר". אמרתי לה, "עוד מעט גגיע לבית שמש, ושם נראה ליד הפחים את הירקות שאנשים קיבלו מקמחא דפסחא ולא השתלטו עליהם. אם יחסר לך, אני בטוח שיהיה מאיפה לקחת".

אבל היא אמרה שזו סחורה טובה, וממש בל תשחית להשאירה כאן. היא מתכוונת לסחוט את הפירות והירקות האלו וליצור מהם שיקוי מחזק ומחסן. ראיתי שזה ממש חשוב לה, והחלטתי שלא להיות עקשן. נסעתי לכיוון האכסניה של מילר, ובגלל העומס ברכב לא יכולתי לנסוע ברוורס. אמרתי לאשתי שאני מחנה את הרכב מחוץ למתחם, והולך להביא את הארגז. היא לא הייתה מרוצה מהרעיון, "למה לסחוב כל הדרך ארגז כבד? בבקשה תיכנס למתחם".

שוב אני מחליט שלא להיות עקשן, ועושה פשרה. נכנס למתחם ונעצר ליד הפח הגדול. משם אני יוצא לאכסניה ולוקח את הארגז המיוחם של הפירות והירקות, להצילו מרדת שחת. כשאני חוזר אומרת לי אשתי, "שמעתי את הפלאפון מצלצל, חיפשתי אותו בתוך הרכב ולא מצאתי אותו. אני חושבת שהוא כאן, בפח הגדול שלידינו".

הרעיון היה נראה לי הזוי, אבל היא ביקשה שאתקשר לפלאפון שלה כדי לבדוק זאת. התקשרתי ואכן, קול מנגינה עולה מן הפח. בחיפוש קל מצאנו אותו, פלאפון יקר וחדש שנקנה ממש לאחרונה. היינו בהלם. כל הסיבה שבגללה נעמדנו ליד הפח, הייתה כי חזרנו לקחת פלאפון לשכן שגר בבית שמש. רק כששוב סובבנו בכפר עלה זיכרון הארגז, וכמה טוב שנזרתתי מעקשנות וזרמתי עם כל המהלכים האחרונים שהקב"ה סובב לנו, עד שנעמדנו ליד הפח בדיוק בשעה שהפלאפון צלצל.

הפלאפון ניצל, וברשימת השיחות האחרונות הופיעה שיחה בודדת, מאת אחות של אשתי. במשך כל השעות ממוצאי החג לא נכנסה שום שיחה. השיחה היחידה שנכנסה הייתה באותן דקות שבהן חיכתה לי אשתי ליד הפח!

הדיוק הזה ריגש אותנו, ושוב ראינו איך מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה.

(מוצאי שבת פרשת פנחס תשפ"א, סיפור 2 / מס' סיפור 20689)

להיכנס. הדלת נסגרת והנה היא שוב נפתחת. בהחלטה של רגע אנחנו עולים, והיהודי שממנו לקחנו לפני כן את הפלאפון רואה אותנו נבוכים ולא בטוחים. הוא שואל אותנו לאן אנו צריכים להגיע, ואנו אומרים לו: למודיעין עילית. מה עונה לנו אותו יהודי? אני גר במודיעין עילית, ויכול לקחת אתכם ברכב שלי.

מתברר שהאוטובוס לוקח אותנו לחניה שבה החנה היהודי את מכוניתו לפני שיצא מהארץ. הוא מוצא מיד את המכונית שלו, ומזמין אותנו להיכנס. בכניסה לעיר הוא שואל איפה אנחנו צריכים לרדת, ואנו אומרים: 'בברכפלד'.

גם אני 'בברכפלד', הוא אומר, 'לרחוב רבי עקיבא'. אם כן, תעצור לנו בכיכר פלוק, כי אנחנו צריכים להגיע לביתנו שברשב"י. היהודי שומע את הבקשה, אבל הוא מחליט לעשות חסד בשלמות ולקחת אותנו לתוך רחוב רשב"י. שואל איזה מספר אנחנו צריכים ומוריד אותנו קרוב לבית.

ככה הגענו הביתה 'בצורה הכי נוחה שיכולה להיות'.

(יום חמישי פרשת דברים תשפ"א, לילה, - מס' 3)

החזיקו אותו עם מגנט

למדתי עם בחור שלדאבון לב התחיל לרדת קצת ברוחניות. מהניסיון שלי, קשה מאד לקרב בחור בשלבים ההתחלתיים של הנפילה. בשלב הזה הוא כמו מסומם, לא רואה כלום, לא שומע כלום, אי אפשר לדבר אתו, הוא נסגר בעולם שלו ונופל מטה מטה... רק כשהוא מגיע עמוק מספיק ומגלה את הבלוף הנורא, איך העולם הגשמי ריק ומרוקן מכל הנאה רוחנית, ולמרבה ההנאה - גם מכל הנאה גשמית, אז כבר יותר קל לדבר אתו ולהחזיר אותו. הוא כבר מבין שמי שמקרב אותו, בעצם מציל את חייו.

עם זאת, אני לא מאחל לאף אחד לעבור תהליך נורא כזה. ככל שתופסים את הבחור יותר מוקדם, כך הוא חוסך מעצמו את הקושי לחזור. אם רק היה הבחור קולט מה קורה אתו, אני בטוח שהוא היה מתחנן אלי שאעזור לו.

אלא שאני כבר הכרתי את המציאות, וכאב לי הלב על הבחור. המשכתי ללמוד אתו, אבל העבודה הייתה קשה ביותר. אמנם עם כל התחזיות השחורות והמוכרות, הרגשתי על הבחור שיש משהו שמחזיק אותו בכוח שלא לרדת לגמרי. אמא של הבחור התפללה והתפללה, והתפילות החזיקו אותו כמו מגנט, מצד אחד הוא כבר לא היה כמו כל הבחורים של הישיבה, אבל הוא גם לא ירד לגמרי ונשאר לעמוד במקום מסוים.

לאחר תקופה שבה למדתי אתו וחיוקתי אותו, לקראת אחת השבתות נסע הבחור לצפת. הוא התפלל שם בבית כנסת, ומצא חן בעיניו של אחד המתפללים. משמים התעורר בו הרצון לקחת את הבחור לחתן, ומיד אחרי שבת שלה שדכן שיציע את הבת שלו לבחור הזה, וזאת מבלי שביירר עליו כלום.

הבחור שראה שרוצים אותו, נוכח שהוא שווה, וזה נתן לו את הכוח לחזור לעצמו. הוא חזר להיות כאחד מבחורי הישיבה. שנזכה כולנו לשוב בתשובה שלמה.

(בסחון היומי ב-5 דקות - יום חמישי פרשת מטות מסעי - מס' 221)

מוויתור לא מפסידים

ביקשתי מיהודי שיעשה לי טובה, וקבענו שאשלם לו על כך מחיר מסוים. אותו יהודי אכן התאמץ והשתדל ועזר לי, אלא שבסופו של חשבון הוא ביקש תוספת של סכום ממש גדול. הוא טען שהוא עבד בשבילי הרבה יותר ממה שחשב בתחילה, אולם אני, שחשבתי שאכן מגיעה לו תוספת כלשהי, טענתי ביני לבין עצמי שאין זה מוצדק לדרוש כל כך הרבה.

בסייעתא דשמיא הטענות לא יצאו לאור. החלטתי לוותר, כי מוותר לא מפסידים. התגברתי על עצמי שלא לומר שום מילה על כך שזהו ניצול. להפך: נתתי לו את הכסף במאור פנים, ואף הוספתי מילים טובות, על כך שהוא היה ממש האדם הנכון במקום הנכון, והעזרה שלו פשוט הצילה את המצב.

מאותו יום נפתחו לי שערי פרנסה. ההכנסות שלי גדלו בכל מיני דרכים וצורות, ובאותו חודש השתכרתי סכומים גדולים בהרבה מכפי ששערת קודם לכן שאשכח. עכשיו אני מודה מכל הלב לאותו יהודי שעזר לי, על שהוא היה השליח לפתוח לי את צינורות השפע, בכך שזכיתי לשמור על יחסים טובים בינינו, שהרי לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלום.

(יום שלישי פרשת פנחס תשפ"א, לילה, סיפור 4 / מס' סיפור 22273 אידיש)

אם העלון עדיין אינו מגיע לבית הכנסת שלך, מהיום זה בהישג ידך.

אחד אתה מקבל הביתה בכל פעם 20 עלונים. התקשר עכשיו ל-02-6209648, ותזכה גם אתה להאיר את העולם.

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

שאלה מספר 23

ידוע מאמר חז"ל, כי מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד ליום הכיפורים. שאלתי היא, האם על ידי מידת הבטחון אפשר לשנות קצבה זאת לטובה, או שמא, מה שקצוב - קצוב הוא, בין אם בוטחים ובין אם לא.
ד.כ. מירושלים

הבטחון מביא ברכה

הרב יהושע כהן מירושלים, הרב משה דייטש מאלעד, הרב יצחק שפירא מאשדוד, הרב חיים מאיר דסקל מאלעד, הרב יעקב הללזון מנתניה, הרב דוד לייפער מירושלים, והרב יהודה גבירצמן מבית שמש: יש אשר מוקצב לאדם שפע רב, אך השפע מגיע בזמן ובמקום הלא נכונים. כפי שרואים אנשים הנשכרים בשכר רב, אך אין ברכה בכספם, הכסף אינו מספיק להם והם צוברים חובות רבים. מאידך גיסא, יש שמרוויחים מעט ויש ברכה במזונם, הכסף מספיק לכול. אכן כן, בראש השנה נקצבים כל מזונותינו, אך על ידי הבטחון מביאים ברכה בקצבה, ומונעים הוצאות מיותרות לתיקון נזקים. רעיון זה מובא במסכת ראש השנה (דף יז): לעניין הגשמים, ע"ש.

'מעשה רב' מביא על כך הרב יוסף מנדלוביץ מירושלים: מסופר על הרה"ק הבית ישראל מגור זצוק"ל, שפעם רמזו לו אברכי הכולל שצריך להגדיל את המלגה. הגיב על כך ואמר: התבוננו האם במשך זמן זה שבו למדתם ככולל, היו לכם הוצאות חריגות שיש בדרך כלל בכל בית, לרופאים, לבעלי המלאכה וכדו' האם אין חסרונו של הוצאות כאלה, בגדר תשלום? הרב אהרן בייפוס מרכסים: ידוע הסיפור מהבעל שם טוב הקדוש, ששאלו אותו על מאמר חז"ל "אדם גידון בכל יום" ומאידך גיסא איתא "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה". והשיב משואב המים, שיום אחד הוא התמרמר על הקושי שבפרנסתו, ולמחרת היה מרוצה ושמח. כן הדבר לגבי הקצבה, שאכן נקצבה הפרנסה על כל השנה, אך בכל יום נידונים איך יקבלו זאת, אם בשמחה או בצער. זאת היא תשובה גם לשאלתנו: כאשר יש בטחון, יש שמחה ושלווה, וכאשר אין בטחון, יש גיון ואנחה.

על ידי בטחון אפשר לשנות

במסכת ביצה (טז) מסופר על שמאי הזקן, שכל בהמה נאה שהיה מוצא היה קונה לשבת, ואם מצא אחרת נאה הימנה, היה אוכל את הראשונה ומניח את השנייה לכבוד שבת. אך הלא הזקן היה נוהג אחרת, שהיה אומר: "ברוך ה' יום יום יעמס לנו", והיה בטוח שלשבת תגיע אליו בהמה נאה. מביא בזה הרב יעקב יוסף רוננברג ממודיעין עילית מספר 'מנחת הגרשוני' (עמ"ס ביצה), שהלל הזקן היה סובר שעל אף שמזונותיו של אדם קצובים, אך בבטחון אפשר לשנות את הקצבה. הרב אהרן כץ מירושלים מגיב לנו את לשון ה'משנה ברורה' (ס"ג סק"ב): "והסכימו הרבה פוסקים, שגם הלא מודה שכדברי בית שמאי עדיפה טפי, אלא שהיה בוטח בהי שבודאי ימין לו לשבת מנה יפה משאר הימים, וכדי לחזק מדת בטחוננו היה נוהג כן. אבל בשאר כל אדם, שאין בטחוננו חזק כל כך, גם הוא מודה דכשמאי עדיפה טפי", ע"כ. הרי לנו

הרבה דרכים למקום...

הרב נפתלי קויפמן מבית שמש מביא שני הסברים: האחד על פי דברי האור החיים הק' (במדבר יד, טז) שגזירת ה' נאמר על שתי דרכים: אם זוכים הוא לטובה, ואם לאו וכי'. כן הדבר לענייננו, שלפי מידת בטחוננו כך יקבל את הקצבה. ההסבר השני: מובא בספר הק' 'נועם אלימלך' (בהר"ש בשם הרבי ר' זושא): ה' יתברך משפיע שפע רב והשפע אינו מפסיק, אך למי שאין לו בטחון מפסיק השפע, ע"כ. יוצא מכך, שרק על ידי בטחון אפשר לקבל את אשר נקצב בראש השנה.

הרב אביגדור יעקב אידלמן מירושלים מביא לנו רעיון עמוק: בספר 'פלא יועץ' (ערך השתדלות) כותב חז"ל: "כבר מילתי אמורה, שלפעמים כך גזרה חכמתו יתברך, שלפי ההשתדלות והחריצות שיעשו כן יקום דבר", ע"כ. אמנם דבריו נאמרים על עניין ההשתדלות, אך ייתכן שכן הדבר לגבי הבטחון, שכפי בטחוננו כך נקצבים לו מזונותינו.

הרב ישעי' דייטש מירושלים: ביאמרי פנחס' (החדש), שער תורת האדם, (כד מסביר דברי הגמרא "כל מזונותיו של אדם קצובים לו", שזה קאי כמה הנאות יינה האדם במשך השנה. נמצא לפי זה שאין בידו לשנות מאומה אשר נקצב. וכי האדם יכול למדוד מידת הנאותו? הדבר מסור רק לריבון העולמים. מגיב בשנינות הרב דוד שטיין ממודיעין עילית: בעל בטחון אמתי, טוב לו במה שנקצב עבורו. ואינו צריך מאומה יותר מכך.

שאלה לעלון 72

קורה לפעמים אדם מאחר בבוקר, ואין לו זמן להתפלל כראוי מבלי שיאחר לעבודתו או ללימודיו בכלל. הסברא נותנת שיש להתחזק בבטחון ולהתפלל במתינות, כראוי, גם על חשבון האחיות, אך מאידך גיסא, איחור לכולל כרוך בביטול תורה, וגם איחור לעבודה כרוך בהרבה שאלות חמורות של בין אדם לחברו. מהי הדרך הנאותה לנהוג בה במקרה כזה?

ג.פ. - בני ברק

מסירת שאלות ותשובות: בקו השגחה פרטית 02-30-11-300 שעות 3 < 5 (לאחר בחירת השפה) | [תן הקולטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל 023011300@gmail.com תשובות יתקבלו רק עם מס' מלא ועם עיר ועם יום ראשון פרשת ראה. שם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

מדבר שמעון מירושלים. אני פשוט מלדתי מחדש. 'שמעון' לפני שהתחבר להשגחה פרטית 'שמעון' אחרי שהוא התחבר, זה פשוט 'שמעון' חדש. אני התחלתי פשוט חיים מחדש.

שמעון ב. - ירושלים

מצד המקבילים

הבן שלי כבר הגיע לגיל 37, ועדיין לא התארס. לפני שבוע החלטנו להשתתף בזכות של 1,000 התקשרויות לקו, ובנוסף לזה, בחלוקת עלונים ב-10 בתי כנסת. תוך שבוע עלתה הצעה של שידוך, והבן התארס למזל טוב. תודה לך שהישועה הגיעה בזכות הפצת האמונה.

טלפון שהגיע למערכת

מצד הנותנים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הזוהר למזכי הרבים: בניס ובני בני יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6231.742

העברה לבנק	ממלוח בדואר	בעמדות נדרים
לאתר סניף 902	ל.ת.ד. 5475	פלוס על שם
חשבון 57390056	ירושלים	'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר וזוגי איריס בת סוליקה ויצ"ח שיחי

עלונים ל-100 בתי כנסת

לזכות יצחק ירמיהו בן רבקה לאה, להצלחה וליווג הגון

עלונים ל-55 בתי כנסת

הודאה לה' יתברך על ניסיו ונפלאותיו עמנו, ובמיוחד בכל הקשור לתאונה שעברנו, ועל שיצאנו זכאים במשפט

עלונים ל-50 בתי כנסת

לזכות ח.ס.נ.ת.י.ש., לאמונה ובטחון בה' מתוך שמחה

עלונים ל-40 בתי כנסת

בעילום שם, להצליח למכור או להשכיר את הדירה, בקלות ובמחיר טוב

להצלחת יצחק בן רחל חיה, ולרפואת שלום בן רחל ומרגלית בת רחל, ולע"נ ר' יצחק בן אוסי ז"ל

לזכות רבקה מרים בת עליה,

לרפואה שלמה ושתזכה ללכת ברגליה במהרה ולזכות אביב בנימין בן אורה, לרפואת הגוף והנפש

לזכות רבקה בת חוה,

ליווג הגון, לפרנסה ברווח ונבטל, ולדירה בהרחבת הדעת

לע"נ ר' ישעי' ב"ר משה,

ולרפואת מרים בת חיה שרה

לזכות

תהילה חיה בת מרים מינדל, לרפואה שלמה

בעילום שם

לרפואה שלמה ולמצאת דירה בקרוב

בעילום שם

לישועה בפרנסה בשפע, ברווח ובנקל

בעילום שם

לפרנסה קלה ונקייה בשפע וברוח

בעילום שם

סיסתדרו התשלומים בקניית הדירה בנקל

בעילום שם

חסתדר הבנייה בלי עיכובים, ועל הצד היותר טוב

בעילום שם

להצלחה במכירת הדירה ולהצלחה בוועדה

בעילום שם, לקניית דירה המרחיבה את הדעת בנקל, בחסד ה' ומידו הרחבה

להצלחה בסגירת המרפסת בקלות,

בפתיחות ובזול, לכבוד חג הסוכות

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

השותף שילם מאות אלפי דולרים!!!

כבר חיתן חמישה מצאצאיו, וכל החובות הם רק מהוצאות הנישואין. הוא חיתן שלוש בנות, ועל כל אחת מהן הוציא מאה וחמישים אלף דולר. שאלתי אותו: הרי שלוש כפול מאה וחמישים הם ארבע מאות וחמישים, וזה רק עבור הבנות, אז איך זה שיש לך חובות ירק' של שלוש מאות אלף דולר?

היהודי ענה לי: כשחיתנתי את בתי הראשונה הייתה סיעתא דשמיא, קרוב משפחה שלי שילם את כל ההוצאות. כיוצא בזה בנישואי הבת השנייה. כהנה וכהנה זכיתי לעזר ממעל.

אמרת לאותו יהודי: תשמענה אוזניך מה שפיק מדבר. סיעתא דשמיא! אתה מספר שהקב"ה עזר לך באופן פלאי. מדוע הוא לא המשיך לעזור לך? רק משום שחשבת שסתדר בעצמך. אתה רוצה לפרוע את כל החובות? לך לדרך הראשונה, חסמוך רק על ה', ותבקש ממנו!

אכן כן. החפץ בסיעתא דשמיא, יש לו לבקש ולהתחנן בפני ה' שיעזור לו. "אחת שאלתי מאת ה'", כאשר יש לך משאלות מאת ה', עליך רק לקיים את "אותה אבקש", לבקש ולהתחנן. מספרים על הרב מברסק, שרבות היה חוזר ומשנן, ולעתים במשך דקות ארוכות, את הפסוק: "לישועתך קיוותי ה', קיוותי ה' לישועתך, ה' לישועתך קיוותי".

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)